

La importància de l'aparador

La missió d'un aparador és deturar el que passa i inspirar-li, per una presentació adequada de les mercaderies, el desig de comprar.

Però signi quina es vulgui la qualitat dels objectes exposats i l'art que s'hagi posat a la seva presentació, un aparador perdrà tota la seva eficàcia si no està il·luminat per un bon sistema; això és, un sistema en el qual complin, igualment, la quantitat i qualitat de la llum i que en permeti assegurar el seu rendiment màxim.

En tot augment d'il·luminació correspon, sense cap mena de dubte, un augment en les vendes, i tot i tenir en compte les despeses que suposa un equip d'enllumenat excepcional.

Està clar que no es pot assegurar que tot aquell que es detura davant d'un aparador hagi forçosament de comprar, però és molt versemblant la suposició que la majoria dels compradors s'han decidit després de veure a l'aparador objectes l'adquisició dels quals no sempre els és indispensable i que, de no haver-los vist, no haurien sentit la necessitat d'adquirir-los.

Els aparadors són una càrrega feixuga per al comerciant. Sobretot, que en molts casos llur superfície representa el 10 ó el 20 per 100 de la superfície total de la botiga. Altrament, en els barris d'intens tràfic comercial, el fet que un local tingui aparadors, és justament la causa d'un preu crescut de lloguer. L'aparador, per tant, absorbeix una part

gens despreciable de les despeses generals de l'establiment.

En conseqüència, es fa necessari i és elemental procurar obtenir el màxim rendiment: de dia cal exposar els articles amb art i àdhuc encendre la llum en dies plujosos i foscos; il·luminar-los intensament de nit i d'una manera racional. En aquest moment és quan l'aparador atreu amb més força pel contrast de la seva superfície, intensament il·luminada, que sobressurt entre el que el rodeja, generalment en ombra, per deficiència de l'enllumenat urbà.

Per altra part, és interessant que aquest rendiment màxim s'exerceixi durant la major part de temps possible. És un principi evident que una màquina o un edifici costen més cars com menys s'utilitzen; una màquina d'escriure no és cara per un comerciant si se serveix d'ella tot el dia, però resulta un luxe per a un particular que escrigui unes quantes cartes per setmana.

Es, doncs, una regla de bona economia utilitzar els aparadors la major quantitat de temps possible cada dia. La seva il·luminació haurà de conservar-se fins a l'hora en què acaba el trànsit i els carrers resten poc concorreguts; d'aquesta manera, sense personal i amb un petit suplement en les despeses, l'aparador treballa per al seu propietari.

JOAN BALAGUER

NOCTURN SIMFONIC

A Vicenç Ramoneda i Ramoneda

Dels núvols que s'empenyen cims avall
besa la Lluna fimbries estranyes;
amb llàgrimes de fada les aranyes
teixeixen fines roses de cristall.

Canten els grills, adés, amb ritme brusc,
i, a la música, dansen les estrelles
tímidament; s'afuen les abelles
vora la gerra càlida del rusc.

Gemega el rierol, l'alzina plora,
la solitud ingràvida de l'hora
fereix-los d'enyorança pels ocells...

Clou un pollancre recte, arquitectònic,
l'adagio d'aquest nocturn simfònic
amb tènue frisar de cascavells.

FREDERIC ALFONSO i ORFILA

ESPECTACLES

Majestic

Al Majestic segueix la ratxada de programes que amb raó poden qualificar-se de quilomètrics.

La setmana passada i en una sola sessió es projectaven el film «La reina Cristina de Suècia», «Alma de ballarina», per Greta Garbo i Joan Crawford, el film policíac «Todo le condena» i demés altres dos o tres films menors.

Djous, ahir i avui, com sessions inaugurals de la present temporada 1935-1936, són projectats tres films de base: «¡Viva Villa!», l'excel·lent creació de Wallace Bzery que ja coneixem; «Música y mujeres» i «Gloria y hambre». Això sense comptar altres dues o tres pel·lícules més.

Cinema Casino

Al Cinema Casino darrerament hem vist el film de Sternberg, interpretat per Marlene Dietrich, «Capricho imperial», espectacular, amb molt soroll de campanes i amb molts pendons i amb molta cera. A part el treball de la protagonista, que no ens ha convençut pas i apart la fàbula dramàtica, en el treball del director hi trobem massa obsessió per a cuidar l'ambient. Sternberg creiem que ha abusat en posar massa sovint a primer pla els detalls dels decorats com element dramàtic.

El programa de dijous passat, ahir i avui al mateix Casino el constitueixen els nous films «La señorita de los cuentos de Hoffman» per Anny Ondra, i «Aeropuerto Central», un altre film d'aviació com ja ho diu el seu títol.

Concurs Periodístic

Escaient-se enguany el XXVè. aniversari de la constitució de l'Associació de la Premsa de Sabadell, és convocat un Concurs Periodístic, en el qual podran optar als premis oferits únicament els socis periodistes pertanyents a les entitats que componen la Federació de la Premsa Catalano Balear.

Per a aquest Concurs són oferits dotze premis, gairebé tots en metàl·lic, de la Generalitat de Catalunya, l'Ajuntament de Sabadell i altres entitats particulars.

Formen el Jurat qualificador els senyors Joan Burgada i Julià, president; mossen Camil Gais, Joan B'ia. Vives i Vñas, Josep Clerch i Daunis, vocals, i Joan B'ia. Lladó i Figueras, secretari.

La festa es celebrarà el 17 de novembre propiament, al saló de sessions de l'Ajuntament de Sabadell.

Concurs Fotogràfic

La Unió Excursionista de Vic convoca un Concurs Fotogràfic en el que hi podran prendre part els aficionats no professionals de tot Catalunya.

Per a aquest Concurs són oferits onze premis. El primer, dit premi d'honor, és de 150 pessetes, donatiu de l'Ajuntament de Vic i hi va adscrita la Copa de la U. E. de V.

Demés són oferits altres varis premis amb caràter extraordinari.

L'exposició de les fotografies trameses per a aquest concurs serà inaugurada el dia 22 de desembre i es tancarà el 6 de gener, diada en què s'efectuarà el repartiment de premis.

El terme d'admissió de fotografies és senyalat fins tot el dia primer de desembre al Secretari del Comitè organitzador al carrer Beai P. Claret (abans Ramadà), 27, pra', Vic.